

Si nosaltres fóssim el Ter

Un riu neix, creix, treballa dur i mor, i en el seu curs manté una profunda relació amb les persones. De tot això i del patrimoni resultant parla el llibre 'El Ter', presentat ahir a Salt

L'editor, els autors i els presentadors, a la s quia Monar amb la Coma-Cros al darrere Foto: X.C.

Per escriure el llibre El Ter. El patrimoni vinculat als usos de l'aigua, els seus autors, Joan Llinàs, Jordi Merino i el fotògraf Josep Curto, van decidir posar-se "a la pell del riu". "Volíem explicar tot allò que veuríem en el nostre entorn si nosaltres fóssim el riu", va explicar ahir Llinàs en la presentació del llibre coeditat pel Consorci Alba-Ter i l'Editorial Gavarres, que va tenir lloc a l'auditori de la Factoria Cultural Coma-Cros de Salt. És important aquesta empatia amb el riu, sobretot perquè els autors comparen el curs del Ter "amb una vida humana", seguint una tradició literària que es remunta molts segles enrere: "Nuestras vidas son los ríos que van a dar en la mar, que es el morir", escrivia el poeta castellà Jorge Manrique fa mig mil·lenni, i així ho va recordar Llinàs per il·lustrar que en el seu naixement, a Ulldeter (Setcases), el Ter és "un rierol petit, que va creixent i agafant força, i posteriorment ha d'afrontar una orografia complicada, però ell tira endavant, peti qui peti, i al final es dilueix en el mar Mediterrani". Que és el morir.

Acompanyat a la taula pel president de l'Agència Catalana de l'Aigua, Leonard Carcolé; el director de Catalunya d'Agbar, Jonás de Miguel; el president del Consorci Alba-Ter, Francesc Camps, i el primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Salt, Joan Boada, Joan Llinàs va continuar humanitzant el riu: "El Ter és un riu al qual se'l fa treballar moltíssim des de petit, en els primers quilòmetres del seu curs, quan ja troba al seu pas rescloses, centrals hidroelèctriques i colònies industrials. En termes humans, gairebé es podria dir que ha patit explotació infantil".

El llibre és un inventari exhaustiu del patrimoni sorgit, al llarg dels segles, de la relació entre el riu Ter i les poblacions riberenques, amb vocació divulgativa. "Hi ha moltes dades, però no és un text tècnic. Volíem que fos un llibre atractiu, interessant i entenedor". El llibre s'emmarca en un canvi de mentalitat respecte als nostres rius, que Carcolé va exemplificar així: "Fa uns anys es parlava de cobrir alguns rius perquè s'havien convertit gairebé en clavegueres, i ara s'ha aconseguit fins i tot recuperar-hi la vida piscícola". I Camps va parlar de restituir el riu Ter a les persones: "Potser no com a l'època dels nostres pares, quan les parelles hi anaven a festejar, però sí com a espai lúdic i com un actiu molt important per al turisme sostenible i altres activitats".

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 07-04-2011 Pàgina 56

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/393714-si-nosaltres-fossim-el-ter.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecultura&utm_source=rss&utm_medium=mecultura&utm_campaign=rss